

ikke have ført til noget heldigt Resultat, men at Forsøgene fortsættes. Noget lignende staar der i Anmærkningerne til Finansloven for sidste Aar, og i Betænkningen for i Fjor udtalte Udvalget, at Landpostbudenes Beklædning vilde koste ret store Summer. Det viste sig dog under Behandlingen af Sagen her i Salen, at det ikke vilde løbe saa overmaade meget op, idet det vilde andrage en 60—70,000 Kr. om Aaret. Det har været en Skuffelse for mig, at der ikke har været noget fremme angaaende denne Sag her nu ved 3dje Behandling af Finansloven; thi ude omkring hos Landpostbudene imødeses den Sags Løsning med stor Interesse. Landpostbudene ere gennemgaaende ældre Folk, og de maa jo færdes paa Landvejene i alt Slags Vejr udsatte for at miste deres Helbred, og deres Løn er saa lille, at de i Reglen ikke selv have Raad til at anstaffe sig en hensigtsmæssig Beklædning. Derfor ser man jo ogsaa rundt omkring, at Beboerne i Kommunerne stilling sammen og stænke Landpostbudene et Par Støvler, en Reginkappe eller lignende, naar Vinteren nærmer sig. Det forekommer mig, at denne Sag maatte kunne fremmes, og at der er noget, man kan sige nedværdigende for Staten, for Samfundet i, at dens Bestillingsmænd klædes ved Ualmisjer, eller at de skulle gaa omkring paa Landvejene mange Gange i meget daarlige og uhenigtsmæssige Tøj, saa at deres Helbred udsættes for Fare. Jeg kender ikke noget til, og det var det, jeg gerne vilde anmode den højtærede Indenrigsminister om at oplyse os lidt om, hvorledes disse Forsøg i det hele taget have været, og hvorledes de ere faldne ud; thi jeg kan ikke tro, at det skulde høre ind under Forsøgene, at f. Eks. Landpostbudene ovre i Aarhus Egnen ere blevne forsynede med Rasketter med Sølvtresse. Det kan se meget godt ud, men jeg tror ikke, det er noget, der bekræfter mod Winterkulden og i det hele taget kan kaldes en hensigtsmæssig Beklædning for Landpostbude. Jeg kunde ønske at henstille til den ærede Minister og for øvrigt til alle at fremme denne Sag saa vidt som muligt, da det er ret uforsvarligt at vedblive at lade vore Landpostbude gaa saaledes, som de gaa. De til jo sidste Aar et Alderstillaag, men dette Alderstillaag til deres i Norgeen meget lille Løn har selvfølgelig ikke stillet dem stort heldigere, saaledes at de herefter skulde være i Stand til selv at forsyne sig med hensigtsværende Klædninger. Jeg vil altsaa tillade mig at rette den Forspørgsel til den højtærede Minister, hvorledes det i det hele taget forholder sig med disse Forsøg, og om der i en nær Fremtid kan ventes

noget Resultat af disse Forsøg, saaledes at Landpostbudene kunne opnaa det Gode, som de imødeses med Vængsel.

Med det samme jeg har Ordet, kunde jeg ønske at sige et Par Ord til Vædringsforslag Nr. 27, som gaar ud paa at give et Tilskud til Afholdelse af et almindeligt dansk Industrimøde i København i 1892 og en i Forbindelse dermed staaende Udstilling. Dertil skulde bevilges 5,000 Kr. Af Bilagene ser man, at det er „Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk“, som skal afholde Delegeretmøde her i København; det undrer mig noget, at disse Folk, som Fællesrepræsentationen repræsenterer, komme til Statskassen og ønske Tilskud. Under Fællesrepræsentationen findes der jo en stor Mængde Haandværkstmesterforeninger rundt omkring i de forskellige Byer, og disse Foreninger ere slet ikke saa uheldigt stillede at de behøve noget Tilskud af Staten for at afholde Delegeretmøde — ganske vist staar der i Bilagene, at det er af Hensyn til den Udstilling, som samtidig skulde finde Sted, men, som man ogsaa ser, er det særlig Meningen med denne Udstilling, at den skal omfatte saadanne Motorer, som kunne være af Nytte for den lille Industri. Jeg finder det mærkeligt, at denne lille Post er gaaet saa glat igennem, da man dog nægter paa andre Punkter, hvor man kunde synes, det gjordes mere Behov, og netop fra den Side, der altid taler om den private Foretagelsesaaand, at man skal overlade den private Foretagelsesaaand noget. Jeg tror, at naar Haandværkstmestrene komme her til Byen, ville Fabrikkerne af disse Motorer nok finde paa at gøre Haandværkstmestrene belendte med dem og med deres Varer, saaledes at der vel heller ikke dertil behøves noget stort Bidrag. For øvrigt sætter jeg ikke nogen stor Lid til, at selve Mødet vil bringe noget stort Resultat. Man erindrer fra Industriudstillingsaaret her i København disse Fagmøder, der bleve afholdte af Mestrene, de bleve næsten til en Fabel paa Grund af deres Middage og Frokoster o. s. v. — det saa mange Gange ud, som om det var det væsentlige. Det forekommer mig, at naar Haandværkstmestrene, altsaa de bedre stillede, Fabrikkerne, skulle have Tilskud af Statskassen, kunde der ogsaa være al Anledning til at give Arbejderne Tilskud, naar de holde deres Fagmøder. Men Arbejderorganisationerne hde selv Diæter til deres delegerede og afholde Udgifterne selv, og det forekommer mig, at en Organisation som Fællesrepræsentationen, der dog, saa vidt jeg ved, tæller op til 30,000 Medlemmer rundt omkring i Landet, nok vil